

Sygn. akt: I 1 C 1515/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko N. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej N. S. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 500 zł (pięćset złotych) z umownymi odsetkami w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia 29.11.2014r do dnia zapłaty;

II w pozostałej części oddala powództwo;

III zasądza od pozwanej N. S. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 237, 75 zł (dwiescie trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód , E. Spółka zoo Spółka komandytowa w W., pozwem z dnia 2 listopada 2017 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego, N. S., kwoty 670,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana zawarła w dniu 29 października 2014 r. umowę pożyczki o numerze (...) z (...) Spółką zoo w W., który dokonał wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci m.in. w/w wierzytelności do powodowej spółki ,na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Na żadaną pozwem kwotę składają się: należność główna w wysokości 500 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne i prowizja.

(pozew – k. 2-5v)

W dniu 7 grudnia 2017 r., w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2119044/17, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę tut. Sądowi.

(postanowienie – k. 6)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód wniósł o zasądzenie od pozwanego, N. S., kwoty 670,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu

powód wskazał, że pozwana zawarła w dniu 29 października 2014 r. umowę pożyczki o numerze (...) z (...) Spółką zoo w W., który dokonał wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci m.in. w/w wierzytelności do powodowej spółki, na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Na żadaną pozew kwotę składają się: należność główna w wysokości 500 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne i prowizja.

(pozew – k. 13 -15v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy (...) Spółką zoo z siedzibą w W. a N. S. doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...). Na podstawie tej umowy – N. S. – otrzymała kwotę 500 zł na 30 dni, która miała zwrócić wraz z prowizją w wysokości 0,00 zł, oprocentowaniem łącznie w wysokości 0,00 zł/ do dnia 28.11.2014r

okoliczność bezsporna, a nadto umowa – k. 18-12, regulamin, 21v-26, wydruk operacji, k. -27-28

W dniu 21 lipca 2015 r. pomiędzy (...) Spółką zoo z siedzibą w W. a E. Spółka zoo Spółka komandytowa w W. zawarta została umowa przystąpienia nowego wspólnika, który wniósł m.in. wierzytelność N. S.. W załączniku do umowy wskazano, iż przelewem objęto m. in. wierzytelność w stosunku do N. S. z tytułu umowy nr (...).

okoliczność niesporna, a nadto akt notarialny - k. 33-36, wyciąg z elektronicznego załącznika – k. 37-51, 66-68, odpisy z KRS, k. 30-32,

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie. Zaszły więc warunki z art. 339 § 1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego w stosunku do pozwanego. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz fakt, że na niego scedowano dług pozwanej. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązek udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę pożyczki i wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci m.in. w/w wierzytelności do powodowej spółki, z których wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył jako następca prawny (art. 509 k.c.). Pomędzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Powód wykazał poprzez załączenie umowy cesji wraz z załącznikiem dotyczącym pozwanej posiadanie czynnej legitymacji procesowej do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanej z tytułu umowy pożyczki nr (...).

W niniejszej sprawie podstawową kwestią dla Sądu było ustalenie czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone, czy jest udowodnione, a dowody przedłożone przez powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie tylko w części.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łącząca pozwaną i poprzednika prawnego powoda umowa była umową pożyczki. Art. 720 k.c. stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi.

Przepis ten nie jest sprzeczny z Konstytucją.

W niniejszej sprawie pozwana zawarła umowę pożyczki, bowiem załączono wydruk wskazujący, że przelano Jej kwotę 500 zł, wobec tego Sąd uznał, że do zawarcia umowy pożyczki doszło i że stała się wymagalna w niespłaconej części 500 zł.

Jak wynika z akt sprawy, umowa pożyczki opiewała na kwotę 500 zł, bez prowizji i odsetek. Powód wskazał, w jakim zakresie pozwana nie wywiązała się z umowy pożyczki i w tym zakresie wniósł o zasądzenie należności głównej, prowizji wraz odsetkami.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej zostało wykazane umowa i dowodem przelania tej kwoty, zaś co do odsetek i prowizji, nie jest zasadne i nie zostało wykazane.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż powództwo podlega zasądzeniu w części dotyczącej kwoty 500 zł kapitału, a w zakresie prowizji raz z odsetkami- oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając pozwaną tymi kosztami w części, w jakiej przegrała, tj. 75 %.

Na koszty w/w sprawy składają się kwoty: 30 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, 270 zł wynagrodzenia pełnomocnika –zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie kosztów zastępstwa procesowego radców prawnych, a 75 % z tego to kwota 237, 75 zł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy,
3. akt przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.